

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις τῆ 4 Δεκεμβρίου 1920

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 279

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα.

- 1. Περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων μονίμων ὑπαλλήλων...
- 2. Περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀπολυθέντων κλπ. καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καπεδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.
- 3. Περὶ κανονισμοῦ ἐξόδων τραπέζης τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ τῶν ὑπηρετούντων εἰς θέσεις Ἑλλάδος ἐν Αἰθίῳ καὶ Πειραιεῖ.
- 4. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2525 περὶ ὀριστικῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπολυθέντων λόγῳ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανῶν σιγαροποιῶν κλπ.

Βασιλικὰ διατάγματα

- 5. Περὶ ὀρισμοῦ τόπου συνεδριάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς 1 Νοεμβρίου 1920.
- 6. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 2525 περὶ ὀριστικῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπολυθέντων λόγῳ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανῶν σιγαροποιῶν κλπ.
- 7. Περὶ ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τῶν Μαρίας συζύγου Ἀλεξ. Καραπάνου κλπ. τῆς μερίδος αὐτῶν ἀφ' ἑνὸς μεταλλεῖου λευκολίθου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν τέως δήμων Ἑρμιόνης καὶ Κρανιδίου.
- 8. Περὶ ἐγκρίσεως τῆς συνομολογηθείσης μεταβιβάσεως πρὸς τὸν Ἡλ. Α. Κατοῦν παρὰ τοῦ Ἰω. ἱερέως Ἀθ. Γαλάνη τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ μερίδος μεταλλεῖου χρωμίου κειμένου ἐν θέσει Κλέριζα τοῦ χωρίου Πεισιῶνος τῆς Εὐθείας.

- 9. ρηθέντος μεταλλεῖου σιδήρου καὶ λευκολίθου ἐν τῷ δήμῳ Σκύρου—Καρυστίας.
- 10. Περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς Κωνστ. Π. Σάρρον καὶ Γ. Δ. Τζοβάννην δικαίωματος διηνεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως μεταλλευμάτων ἐπὶ χώρου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Κοσμά τέως δήμου Σελινούστος τῆς Κυνουρίας.
- 11. Περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεως τῶν Δημ. Φ. Καλόπαιδος καὶ Κατίνας θυγατρὸς Φ. Καλόπαιδος, ἀπὸ τοῦ εἰς τὸν ἀποβιώσαντα πατέρα τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1907 Β. διατάγματος παραχωρηθέντος ὄρυχευοῦ λευκολίθου ἐν τῷ τέως δήμῳ Ἀκραϊφίνου τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.
- 12. Περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς Πηνελόπην, Φωφῶ καὶ Ὀλγαν Γ. Ἰατροῦ κλπ. δικαίωματος διηνεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως μεταλλευμάτων ἐπὶ χώρου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Τσιτάλια τέως δήμου Λιμναίων τῆς Κυνουρίας.
- 13. Περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς Ν. Στράτον κλπ. δικαίωματος διηνεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως μεταλλευμάτων ἐπὶ χώρου κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Μαρίου-Πελαγῶν τῆς Κυνουρίας.
- 14. Περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς Κωνστ. Διαμαντόπουλον κλπ. δικαίωματος διηνεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως μεταλλευμάτων ἐπὶ χώρου κειμένου ἐν τῇ νήσῳ Ἄτοκος τῆς ἐπαρχίας Ἰθάκης τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας.
- 15. Περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς Ν. Στράτον κλπ. δικαίωματος διηνεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως μεταλλευμάτων ἐπὶ χώρου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Πραστὸς τέως δήμου Βρασιῶν τῆς Κυνουρίας.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων μονίμων ὑπαλλήλων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντος καὶ διατάσσουσαν

Ἄρθρον 1.

Ἐδάφ. 1ον. Οἱ ἀπολυθέντες δυνάμει τῶν Β. διατάγματος α') ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1917 περὶ ἀναστολῆς πάσης διατάξεως περὶ μονιμότητος τῶν δημοσίων λειτουργῶν καὶ ὑπηρετῶν παντὸς κλάδου, β') ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1917 περὶ ὑποβιβασμῶν, μεταθέσεων κλπ. δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν διαρκούσης τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1917 Β. διατάγματος περὶ ἀναστολῆς τῆς μονιμότητος τῶν δημοσίων λειτουργῶν καὶ ὑπηρετῶν, γ') ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1917 περὶ διατηρήσεως προσωρινῶς διορισθέντων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν κλπ. Ἐδάφ. 2 καὶ τῶν νόμων α') 855 τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1917

περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Νομοθ. διατάγματος κλπ. κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχ. γ' διακρίσιν, β') 919 τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1917 περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 20 Ἰουνίου καὶ 6 Ἰουλίου 1917 Νομοθ. διατάγμάτων κλπ. γ') 1246 περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ νόμου 919, ὡς καὶ οἱ ἀπομακρυσθέντες τῆς ὑπηρεσίας, συναπεὶ ἀπολύσεως ὑπὸ τῆς κληθείσης Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης, δύνανται κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, προηγουμένου Β. διατάγματος εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται τοιοῦτο, νὰ ἀναδιορισθῶσιν εἰς ἃς κατεῖχον ἢ ἄλλας ἰσοβάθμους θέσεις, ὡς καὶ νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀνωτέρας θέσεις ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ κατὰ νόμον πρὸς τοῦτο προσόντα.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς παραιτηθέντες δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρετάς ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1917 καὶ ἐντεύθεν.

Ἐδάφ. 2ον. Πρώην ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Νομαρχιῶν, περὶ ἀπολύσεως τῶν ὁποίων δυνάμει τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ μνημονευομένου Νομοθετικοῦ διατάγματος ἐξεδόθη Β. διατάγμα, ἀνακληθέν. ἀπαχωρήσαντες δὲ κατόπιν τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸν νόμον 952

του έτους 1917, δύνανται να αναδιορισθῶσι κατὰ τὸν ἴδιον ἐπίσης τρόπον..

Ἐδάφ. 3ον. Οἱ δυνάμει τῶν ἀνωτέρω νόμων καὶ Β. διαταγμάτων ὑποβιβασθέντες δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς τὰς ἀς κατεῖχον ἢ ὁμοιοβάθμους ὡς καὶ ἀνωτέρας θέσεις.

*Ἄρθρον 2.

Ἐδάφ. 1ον. Οἱ κατέχοντες θέσεις εἰς ἀς εἶναι ἀναδιοριστέοι ἢ προακτέοι οἱ ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ, δύνανται ν' ἀπολυθῶσιν ἢ διορισθῶσιν ἢ μετατεθῶσιν εἰς ἄλλας ὁμοιοβάθμους ἢ κατωτέρας θέσεις διὰ Β. διατάγματος ἢ ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ὀργανικοῖς νόμοις διακρίσεις, ἄνευ ἀποφάσεως ἢ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

Ἐδάφ. 2ον. Ἐπίσης δύνανται ν' ἀπολυθῶσι καὶ οἱ κατέχοντες θέσεις δημιουργηθείσας ὑπὸ τῆς κληρείσης Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Θεσσαλονίκης ἢ δυνάμει νόμων μεταγενεστέρων τῆς 1 Ἰουνίου 1917.

Ἐδάφ. 3ον. Οἱ οὕτως ἀπολυόμενοι δύνανται ν' ἀναδιορισθῶσιν εἰς ἀς κατεῖχον θέσεις ἐν περιπτώσει κενώσεως αὐτῶν ἢ ἄλλας ἰσοβάθμους, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

*Ἄρθρον 3.

Διὰ τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναδιορισμὸν εἰς ἄλλας ἰσοβάθμους ἢ καὶ ἀνωτέρας θέσεις τῶν ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπαγομένων ὑπηρεσιῶν, δύνανται νὰ μετατραπῶσι διὰ Β. διατάγματος αἱ παρὰ τῆ Γενικῆ Διοικήσει Θεσσαλονίκης καὶ Κρήτης θέσεις τμηματάρχων, γραμματέων καὶ ἀκολουθῶν ἢ γραφῶν εἰς τοιαύτας μονίμων.

*Ἄρθρον 4.

Ἐδάφ. 1ον. Ὁ χρόνος τῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας παραμονῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἀναδιορισθησομένων, λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας καὶ συντάξεως, διὰ δὲ τὴν εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς προαγωγὴν δύνανται νὰ λογισθῆ ὡς χρόνος ὑπηρεσίας εἴτε ἐν τῷ ἀρχικῷ βαθμῷ, εἴτε ἐν τοῖς ἀμέσως ἀνωτέροις, ἐφ' ὅσον συμπληροῦται τὸ δι' ἑκάστον βαθμὸν ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον ὄριον ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς ἰσχύοντες νόμους εἰς τὸ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα.

Ἐδάφ. 2ον. Ὁ χρόνος τῆς ἐν κατωτέρῳ βαθμῷ ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδ. 3 προαχθησομένων ὑπαλλήλων λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας καὶ συντάξεως, ἐν τῷ ἀρχικῷ αὐτῶν βαθμῷ, διὰ δὲ τὴν εἰς ἀνώτερον βαθμὸν προαγωγὴν δύνανται νὰ ὑπολογισθῆ κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενα.

Ἐδάφ. 3ον. Ὁ μέχρι τοῦ θανάτου τῶν τυχόν ἀποβιωσόντων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, οἵτινες ἀπελύθησαν ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 νόμων καὶ διαταγμάτων, χρόνος δύνανται νὰ ὑπολογισθῆ διὰ Β. διατάγματος ὡς χρόνος συντάξεως ἄνευ καταβολῆς κρατήσεων διὰ τὸν χρόνον τοῦτον.

Ἐδάφ. 4ον. Ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως δέον οἱ ἀναδιοριζόμενοι ἢ προαχόμενοι ὑπάλληλοι νὰ ἐκτελέσωσι τὰς σχετικὰς ὑποχρεώσεις των ὡς πρὸς τὰς πρὸς τοῦτο κρατήσεις καθ' ἃ εἰδικότερον κανονισθῆσεται διὰ Β. διατάγματος.

*Ἄρθρον 5.

Ἐδάφ. 1ον. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδ. 1 καὶ 9 ἀναδιοριζόμενους ὑπαλλήλους ὡς καὶ τοὺς προαχόμενους κατὰ τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, παρέχεται ἀποζημίωσις δι' ὃν χρόνον διετέλεσαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἢ εἰς κατώτερον βαθμὸν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῆ τὸ σύνολον τῶν διὰ τὸν χρόνον τοῦτον μισθῶν των, ἀφαιρουμένων ἐξ αὐτῶν τῶν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐξ ἐργασίας ἢ συντάξεως ἢ ἐκ μισθοῦ ἀποληθθέντων.

Ἐδάφ. 2ον. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δύνανται νὰ παρασχεθῆ καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν τυχόν ἐν τῷ μεταξὺ ἀποβιωσάντων ὑπαλλήλων, τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος.

Ἐδάφ. 3ον. Ἡ ὡς ἄνω ἀποζημίωσις ὀρισθῆσεται διὰ Β. διαταγμάτων, προκλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκο-

νομικῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως Ἐπιτροπῆς, δι' ὧν διαταγμάτων κανονισθῆσεται καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς, ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ἢ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν αὐτῆς ὀρισθῆσονται διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

*Ἄρθρον 6.

Διὰ Β. διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ καταργῶνται ἢ συγχωνεῦνται αἱ κατὰ τοὺς ὀργανικοὺς νόμους ἐκάστης ὑπηρεσίας ὑφιστάμεναι θέσεις.

Ὡς πρὸς τοὺς κατέχοντας τὰς οὕτω καταργηθησομένας ἢ συγχωνευθησομένας θέσεις εφαρμόζεται ἀναλόγως ἢ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον δὲν ἀπαιτεῖται ἢ τυχὸν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὀριζομένη γνωμοδότησις ἢ ἀπόφασις τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων πρὸς ἐνέργειαν μεταθέσεων ἢ ἀποστάσεων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

*Ἄρθρον 7.

Πάντες οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Δασοκομικῆς Σχολῆς Ἁγιάς τοῦ ἔτους 1917 οἱ ἐπιτυχόντες κατὰ τὰς ἀρχικῶς διεξαχθείσας ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ καὶ μὴ διορισθέντες, θεωροῦνται ἐν ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὸν βαθμὸν μονίμου δασοφύλακος β' τάξεως, ἀφ' ἧς διωρίσθησαν καὶ οἱ λοιποὶ ἐπιτυχόντες, ἐφαρμοζόμενων καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5.

*Ἄρθρον 8.

Τὸ παρὸν διάταγμα, ὑποβληθῆσάμενον ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Συνελεύσεως, ἄμα συνηγομένης, ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφεμερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχώρισεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1920.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Γ. Ράλλης

Τὰ Μέλη

Π. Τσαλδάρης, Θ. Ζαΐμης, Ν. Καλογερόπουλος, Π. Μαυρομιχάλης, Δ. Γούναρης, Ι. Ράλλης.

(2)

Περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀπολυθέντων κλπ. καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάσσειεν

*Ἄρθρον 1.

Πᾶσαι αἱ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1917 ἀπολύσεις ἢ παραιτήσεις τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καθηγητῶν τοῦ τε Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου εἶνε ἄκυροι, οἱ δὲ ἀπολυθέντες ἢ παραιτηθέντες καθηγηταὶ, διατηροῦντες ἀκέραια πάντα τὰ ἐκ τῆς θέσεως των δικαιώματα, ἐπανέρχονται εἰς ἀς θέσεις κατεῖχον, θεωρούμενοι ὡς οὐδέποτε ἀπολυθέντες ἢ παραιτηθέντες.

*Ἄρθρον 2.

Πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1917 διορισμοὶ τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καθηγητῶν τοῦ τε Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἀκυρώσεις ἀπολύσεων ἀκυροῦνται, μὴ θιγομένου τοῦ κύρους τῶν πράξεων τῶν εἰς τὴν ἀκύρωσιν ταύτην περιλαμβανομένων καθηγητῶν, πλην τῶν εἰς ἐκλογὴν καθηγητῶν ἀναφερομένων.

"Άρθρον 3.

Οί κατά τὸ ἄρθρον 1 ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς θέσεις, ἃς κατεῖχον, καθηγγηταί, λαμβάνουσι τὰς δι' ὃν χρόνον διετέλεσαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀποζημιώσεις αὐτῶν, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων μονίμων ὑπαλλήλων νομοθετικοῦ διατάγματος.

"Άρθρον 4.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ, θέλει δὲ ὑποβληθῆ ἔνδρον κέρωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἅμα συνελθοῦσαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Γ. Ράλλης

Τὰ Μέλη

Π. Τσαλδάρης, Θ. Ζαΐμης, Ν. Καλογερόπουλος, Π. Μαυρομιχάλης, Δ. Π. Γούναρης, Ἰ. Ράλλης.

(3)

Περὶ κανονισμοῦ ἐξόδων Τραπεζῆς τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ τῶν ὑπηρετούντων εἰς θέσεις ξηρᾶς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν

"Άρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 2126 νόμου τοῦ 1920 «περὶ μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ», συμπληροῦται ὡς ἐξῆς: «ἐπίσης τὰ ἡμίση ἔξοδα τραπεζῆς ἐπιτελοῦς, τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν πίνακα Β', ἀπολαμβάνουσι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ὑπηρετούντες εἰς ὑπηρεσίας ξηρᾶς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, πλὴν τῶν προσκαίρως ἀπεσπασμένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν καὶ πρόσκεκολλημένων τοιούτων, οἱ δὲ ἐν αὐταῖς ὑπηρετούντες γενικοὶ ἀξιωματικοὶ τὰ ἡμίση τῶν ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι Β' ὀρισμένων διὰ τοὺς ἀρχηγοὺς μοιρῶν καὶ διοικητὰς ὑποτεταγμένων.»

"Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου 1920.

"Άρθρον 3.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ὑποβληθῆ ἔνδρον κέρωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅταν αὕτη συνέλθῃ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Γ. Ράλλης

Τὰ Μέλη

Π. Τσαλδάρης, Θ. Ζαΐμης, Ν. Καλογερόπουλος, Π. Μαυρομιχάλης, Δ. Γούναρης, Ἰ. Ράλλης.

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2525 «περὶ ὀριστικῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπολυθέντων λόγω τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανῶν σιγαροποιῶν κλπ.»

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν

"Άρθρον 1.

1. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2525 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Οἱ κατά τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ μέχρι τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1920 ἀπολυθέντες ἀπὸ τῆς ἐργασίας τῶν σιγαροποιῶν τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον εἶχον τὰ προσόντα προϋπηρεσίας τὰ ἀπαιτούμενα παρὰ τὸ ἄνω νομοθετικοῦ διατάγματος, δικαιούνται ὀριστικῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τὰ κάτωθι ὀριζόμενα».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ἄρθρου τοῦ ἄνω νόμου προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω: «Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος καθορισθῆσεται ὁ τρόπος τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν κατὰ τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1920 ὑπηρετούντων ὡς κληρωτῶν ἢ ἐφέδρων ἐν τῷ στρατῷ ἢ τῷ Πολ. Ναυτικῷ, ἐφ' ὅσον ἀνήκουσιν εἰς τινὰ κατηγορίαν δικαιούχων».

"Άρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2525 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς χορηγηθησομένης ἀποζημιώσεως ὀρίζεται εἰς δώδεκα ἑκατομμύρια δραμῶν, καταμετρηθῆσεται δὲ εἰς ἕκαστον δικαιούχον κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος ὀρισθόμενα, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ἐν τῷ Β. διατάγματι καθορισθῆσεται ἡ ἀναλογία συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν διαφόρων ειδικοτήτων γενικῶς ἢ καὶ κατὰ καπνοκοπήτρια, ὡς καὶ ἡ ἀναλογία συμμετοχῆς τῶν γυναικῶν ἐργατῶν τῶν ἄνω κατηγοριῶν».

Πάντως δὲν δικαιούνται ἀποζημιώσεως οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 20 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν».

"Άρθρον 3.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2525 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Τὸ ἐπιδικασθόμενον εἰς ἕκαστον δικαιούχον ποσὸν καταβληθῆσεται αὐτῷ ἐφάπαξ, ἅμα τῇ ἐκδικάσει ὄλων τῶν υποβληθέντων αἰτήσεων».

Τὸ τυχὸν ὑπολειφθόμενον ἐκ τῆς διανομῆς ποσὸν τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἵνα χρησιμοποιηθῆ ὑπὲρ τῶν ἐκ φθίσεως πασχόντων ἐργατῶν καπνοκοπητῶν ἢ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν αὐτῶν, κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος ὀρισθόμενα».

"Άρθρον 4.

Διὰ Β. διατάγματος, οὗ ἡ ἰσχὺς ἀνατρέχει μέχρι τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπ' ἀριθ. 158293 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, κανονίζονται πάντα τὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 2525 καὶ τοῦ παρόντος ἀναγκαζόμενα μέτρα, ἰδίᾳ δὲ ἡ διαδικασία τῆς ἐκδικάσεως τῶν αἰτήσεων ἀποζημιώσεως καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

"Άρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθ. διατάγματος, ὅπερ θέλει ὑποβληθῆ ἔνδρον κέρωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἅμα συνερχομένη, ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

και των Οικονομικών Υπουργός ανατίθεται ή δημοσιεύσει και εκτελέσει αυτό.

Εν Αθήναις τη 4 Δεκεμβρίου 1920.

Εν Ονόματι του Βασιλέως

Η Βασιλομήτωρ Αντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Δ. Γ. Ράλλης

Τά Μέλη

Π. Τσαλδάρης, Θ. Ζαΐμης, Ν. Καλεγερόπουλος, Π. Μαρκεμιχάλης, Δ. Γούναρης, Ι. Ράλλης.

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περί ορισμού τόπου συνεδριάσεων του Ειδικού Δικαστηρίου προς εκδίκασιν των Βουλευτικών εκλογών της 1ης Νοεμβρίου 1920.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχοντας υπ' όψει το άρθρον 3 του Γ3ΝΕ' νόμου «περί εξελέξεως και εκδίκασης των Βουλευτικών εκλογών», προτάσει του επί της Δικαιοσύνης Υπουργού, όρίζομεν τόπον συνεδριάσεων του προς εξέλεξιν και εκδίκασιν των Βουλευτικών εκλογών της 1 Νοεμβρίου 1920 συγκροτηθέντος Ειδικού Δικαστηρίου την αίθουσαν των συνεδριάσεων του Άρειού Πάγου.

Ο αυτός Υπουργός δημοσιεύσει και εκτελέσει το διάταγμα τούτο.

Εν Ταυτώ τη 30 Νοεμβρίου 1920.

Εν Ονόματι του Βασιλέως

Η Βασιλομήτωρ Αντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Δ. Γ. Ράλλης

(6)

Περί εκτελέσεως του νόμου 2525 «περί οριστικής αποζημιώσεως των απολυθέντων, λόγω της εισαγωγής των μηχανών, αιγαροποιών κλπ».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχοντας υπ' όψει τον νόμον 2525 «περί οριστικής αποζημιώσεως των απολυθέντων λόγω της εισαγωγής των μηχανών αιγαροποιών κλπ», και το από 4 Δεκεμβρίου 1920 νομοθετικόν διάταγμα «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 2525», προτάσει των Ημετέρων επί της Έθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Υπουργών άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν

Άρθρον 1.

Της κατά το άρθρον 1 του νόμου 2525 αποζημιώσεως δικαιούνται α') οι αιγαροποιοί, β') οι σελινοποιοί (έφ' όσον εισέρχοντο εντός του Καπνεργοστασίου αποκλειστικώς ως τοιούτοι), και γ') οι ψαλιδιστάι. Οι εργάται των ως άνω κατηγοριών, άμφοτέρων των φύλων, πρέπει να συγκεντρώνουν τα προσόντα του νομοθετικού διατάγματος της 25 Φεβρουαρίου 1919, είτε άπελύθησαν και άπεζημιώθησαν διαρκούσης της ισχύος αυτού, είτε άπελύθησαν κατόπιν μέχρι της 3 Οκτωβρίου 1920.

Εκ των άνωτέρω όμως δικαιούχων οι ψαλιδιστάι δικαιούνται των 4)10 της κατά τα κατωτέρω κανονιζομένης άκραιάς άποζημιώσεως, αι δε γυναίκες έκάστης ειδικότητος δικαιούνται

των 7)10 της δια τους άρρενας της ειδικότητος των κανονιζομένης.

Άρθρον 2.

Δικαιοούνται ωςάυτως άποζημιώσεως κατά τον ως άνω νόμον, άλλα μόνον έφ' όσον άπελύθησαν και άπεζημιώθησαν διαρκούσης της ισχύος του νομοθετικού διατάγματος της 25 Φεβρουαρίου 1919 και έχουσιν ωςάυτως συμπληρώσει το είκοστόν έτος της ηλικίας των άρρενες ή θήλειαι, των γυναικών λαμβανουσών τα 7)10 των δια τους άρρενας κατά τα κατωτέρω κανονιζομένων ποσών.

α') Οι κόπται καπνού, β') οι τρίφται, γ') οι ζυγιστάι, δ') οι ταινιστάι, και ε') εκ των έπιστατών ή «άντιπροσώπων» καπνοβιομηχανού έκείνοι μόνον όσοι δέν υπήρξαν εργολάβοι κλάδου τινός της καπνοβιομηχανίας άλλ' εργάται, έστω και άν ήμείβοντα κατ' άλλον τρόπον (λ. χ. δια μηχανίου μισθού) ή έλάμβανον ήμερομισθιον άνωτερον του συνήθους, ως άρχιεργάται. Όσοι όμως ανέλαμβανον εργολαβικώς εργασίαν παρά του καπνοβιομηχανού, κερδίζοντες επί των εις τους εργάτας καταβαλλομένων ήμερομισθίων αποκλείονται της άποζημιώσεως.

Πάντες οι άνωτέρω δικαιούνται κατά τας έξής τοπικας αναλογίας:

1) Οι απολυθέντες εκ των καπνοκοπτηρίων Αθηνών και Πειραιώς εις άκέραιον.

2) Οι απολυθέντες εκ των καπνοκοπτηρίων Θεσσαλονίκης και Βόλου κατά τα 8)10, και

3) Οι απολυθέντες έξ οιδυδήποτε άλλου καπνοκοπτηρίου του Κράτους κατά τα 6)10.

Άρθρον 3.

Οι εκ των εν τούτοις άνωτέρω άρθροις ειδικότητων ύπηρετούντες ήδη ως έφεδροι ή κληρωτοί εις τον στρατόν ή το Η. Ναυτικόν δικαιούνται της σχετικής άποζημιώσεως έφ' όσον κατά την κατάταξιν των εις τον Στρατόν ή το Η. Ναυτικόν εισέρχοντο εις τι καπνεργοστάσιον του Κράτους ως τοιούτοι.

Αι αίτήσεις των εν τώ Στρατώ και τώ Η. Ναυτικώ ύπηρετούντων δύνανται να επιδοθούν τώ άρμοδίω Διευθυντή καπνεργοστασίου είτε άπ' ευθείας, είτε δι' έγγραφου της Στρατιωτικής άρχής ή και δια τηλεγραφήματος αύτης βεβαιούντος και την ηλικίαν του αίτούντος μη άπαιτουμένης δι' αυτούς έγγραφου βεβαιώσεως καπνοβιομηχανού ότι άπελύθησαν της εργασίας των.

Άρθρον 4.

Αι αίτήσεις των δικαιουμένων ύποβαλλόμεναι εις τον Διευθυντή του Καπνεργοστασίου έξ οδ' άπελύθη έκαστος δικαιούχος, εινε δεκταί μέχρι της 12 Νοεμβρίου 1920, συμπεριλαμβανομένης.

Πάσα αίτησις ύποβληθείσα βραδύτερον εινε άπαράδεκτος.

Μετά της αίτήσεως συνοποβάλλονται: 1) πιστοποιητικόν της ηλικίας, έκδιδόμενον παρά του οικείου δημάρχου ή προέδρου κοινότητος, ή άλλο έπίσημον έγγραφον άποδεικνύον την ηλικίαν του αίτούντος, και 2) πιστοποιητικόν του καπνοβιομηχανού παρ' ώ εισέρχεται ο αίτών μέχρι της άπολύσεώς του παρ' αύτου. Προκειμένου όμως περί εργατών άποζημιωθέντων ήδη κατά τας διατάξεις του από 25 Φεβρουαρίου 1919 νομοθετικού διατάγματος, ή ύποβολή του δευτέρου τούτου πιστοποιητικού δέν εινε ύποχρεωτική, έκτός εάν ή Έπιτροπή ήθελεν ειδικώς δια τινα έξ αυτών ζητήσει τούτο.

Άρθρον 5.

Αι ως άνω ύποβαλλόμεναι αίτήσεις κρίνονται ύπό των κατά το άρθρον 6 του Ν. διατάγματος της 25 Φεβρουαρίου 1919 Έπιτροπών. Αι Έπιτροπαι αύται έξετάζουσαι τα κατά τα άνωτέρω προσόντα του αίτούντος, δικαιούνται, προς έξακρίβωσιν της προύπηρεσίας ή της ηλικίας αυτού, εν περιπτώσει άμφιβολιών, να διατάσσωσιν ένορκαν βεβαίωσιν δύο μαρτύρων ένώπιον του Ειρηνοδίκου της περιφερείας, ή δύνανται ν' άποφασίσωσι περί των άνωτέρω κατά την κρίσιν αυτών κατά πλειονοψηφίαν.

"Αρθρον 6.

Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2525 διατεθέντων 12.000.000 δραχμῶν, τὰ μὲν 10.000.000 δραχμ. θέλουσι διατεθῆ ὑπὲρ τῶν σιγαροποιῶν, σωληνοποιῶν καὶ ψαλιδιστῶν, τὰ δὲ 2.000.000 ὑπὲρ τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

"Ὅσοι ὅμως ἐκ τῶν ἐπιστατῶν ἢ ἀντιπροσώπων καπνοβιομηχανοῦ περιὶ ὧν τὸ στοιχεῖον ε' τοῦ ἄρθρου 2, πρὶν ἀναλάβωσι τὴν ἐργασίαν ταύτην ἦσαν σιγαροποιοὶ ἢ σωληνοποιοὶ ἢ ψαλιδισταί, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν διανομὴν τοῦ διὰ τοὺς σιγαροποιούς κλπ. διατεθέντος ποσοῦ τῶν 10.000.000 δραχμῶν.

Ἡ μεταξὺ τῶν δικαιούχων διανομὴ τοῦ ὡς ἄνω διατεθέντος ποσοῦ θέλει γίνεαι ἐν μέρει ἐξ ἴσου καὶ ἐν μέρει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμπληρωμένων ἐτῶν ἡλικίας ἐκάστου, μέχρι τοῦ 40οῦ ἔτους ἡλικίας συμπεριλαμβανομένου. Οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν θέλουσιν ὑπολογισθῆ εἰς τὴν κατ' ἀναλογίαν διανομὴν ὡς ἄγοντες ἡλικίαν 40 ἐτῶν.

"Αρθρον 7.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Καπνεργοστασίων ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐξελέγξως τῶν ὑποληθιστῶν αἰτήσεων θέλουσιν ἀναφέρει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (Διεύθυνσιν Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας) τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκριθέντων δικαιούχων καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν συμπληρωμένων ἐτῶν ἡλικίας αὐτῶν κεχωρισμένως κατὰ τὰς εἰδικότητας ἐργασίας τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 8.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας διὰ πράξεώς του δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἀνωτέρω ἀναφορῶν τῶν Διευθυντῶν τῶν Καπνεργοστασίων, καθορίζει 1) τὸ ἐλάχιστον ὄριον ἀποζημιώσεως καὶ 2) τὸν συντελεστὴν τῆς ἡλικίας, δι' ἐκάστην τῶν δύο γενικῶν κατηγοριῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Τὸ γινόμενον τοῦ συντελεστοῦ ἡλικίας ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος ἐτῶν ἡλικίας ἐκάστου δικαιούχου, προστιθέμενον εἰς τὸ ἐλάχιστον ὄριον ἀποζημιώσεως, θέλει δίδει τὸ ποσὸν δραχμῶν ὑπὲρ δικαιούται ἐκάστος ἀποζημιώμενος.

Οἱ ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὅμως τοῦ παρόντος δικαιούμενοι κατὰ κλάσμα, θέλουσι λαμβάνει ὡς ἀποζημιώσιν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀνάλογον κλάσμα τοῦ συμφώνως τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ εὑρισκομένου ποσοῦ.

"Αρθρον 9.

Ἡ καταβολὴ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω κανονιζομένης ἀποζημιώσεως εἰς τὸν δικαιούχον γίνεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ οἰκείου Καπνεργοστασίου ἐναντι ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Μετὰ τῆς ἀποδείξεως ὁ δικαιούχος, πρὸς ἴσπραξιν τῆς ἀποζημιώσεως, δεῖν ἀπραϊκτικῶς νὰ ὑποβάλλῃ ἐγγράφον δηλωσιν ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ καὶ περιέχουσαν τὰ ἑξῆς:

"Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος (ὀνοματεπώνυμον καὶ εἰδικότης ἐπαγγέλματος) ἀποζημιωθείς δυνάμει τοῦ νόμου 2525 διὰ δραχμῶν ἐκ τοῦ Καπνεργοστασίου δηλῶ ὅτι εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ ζητήσω νὰ ἐργασθῶ ὡς ἐργάτης ἐν δημοσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ Καπνεργοστασίῳ εἰς ἐργασίαν σχετικὴν πρὸς τὴν Καπνοβιομηχανίαν. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ μέλλον τυχῶν ἤθελον ἀναλάβει ταύτην, δηλῶ ὅτι ἀποδέχομαι νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸ Δημόσιον τὴν ὡς ἄνω καταβληθεῖσάν μοι ἀποζημιώσιν ἢ τὸ συμφώνως τῷ σχετικῷ Β. διατάγματι τμήμα αὐτῆς.

Ἐν τῇ 192

Ὁ Δ η λ ῶ ν »

Ἐὰν ὁ δικαιούχος εἴνε ἀγράμματος ὑπογράφουσιν ἐντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ τοῦ Καπνεργοστασίου.

"Αρθρον 10.

Ἄμα ὡς δημοσιεῖθῃ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος πράξις τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, τίθεται εἰς

τὴν διάθεσιν ἐκάστου Διευθυντοῦ Καπνεργοστασίου ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν δι' ἐντάλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐκδιδομένου κατὰ τὰ κανονισμένα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐντὸς τῆς τασσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ προθεσμίας ἐκάστος Διευθυντῆς ὑποβάλλει πρὸς τακταπήρσιν τοῦ ἄνω ἐντάλματος τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκριθείσας αἰτήσεις καὶ τὰς σχετικὰς ἐξοφλητικὰς ἀποδείξεις τῶν ἀποζημιωθέντων.

"Αρθρον 11.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 δηλώσεις τῶν ἀποζημιωθέντων ὑποβάλλονται ἰδιαίτερος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καταχωροῦνται δὲ εἰς «Γενικὴν Κατάστασιν ἀποζημιωθέντων Ἐργατῶν Καπνεργοστασίων», ἧς ἀντίγραφα ἀσπαστέλλονται εἰς πάντας τοὺς Διευθυντὰς Καπνεργοστασίων χρησιμεύοντα πρὸς ἔλεγχον, κατὰ τὰ διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικώτερον καθορισθῆσάμενα.

"Αρθρον 12.

Ἐργάτης Καπνεργοστασίου, ἀποζημιούμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, δὲν δύναται τοῦ λοιποῦ ν' ἀναλάβῃ ὡς ἐργάτης ἐργασίαν σχετικὴν πρὸς τὴν καπνοβιομηχανίαν ἐν Δημοσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ Καπνεργοστασίῳ, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ χρηματικὸν ποσὸν ὅσαρ ἔλαβεν ὡς ἀποζημιώσιν, ἡλαττωμένον κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπὸ μῆνος παρέλθουσαν ἀπὸ τοῦ μηνὸς τῆς εἰσπράξεως τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως παρ' αὐτοῦ ἐργασίας.

Ἐν πάσῃ ἤτοι περιπτώσει τὸ ποσὸν τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιστρεφόμενον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν πεντακοσίων (500).

"Αρθρον 13.

Ἐὰν μετὰ τὴν διανομὴν ὡς ἀνωτέρω τοῦ ποσοῦ τῶν 12, 000, 000 δραχμῶν παραμείνῃ ὑπόλοιπον τι ἀχρησιμοποίητον, ταῦτο τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἵνα χρησιμοποιηθῇ ὑπὲρ τῶν ἐκ φθίσεως πασχόντων ἐργατῶν Καπνεργοστασίων καὶ ὑπὲρ τῶν γηρῶν καὶ ὀφραγῶν σιγαροποιῶν ἢ καπνεργατῶν κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος εἰδικώτερον καθορισθῆσάμενα.

"Αρθρον 14.

Ἡ ἀποζημιώσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 25 Φεβρουαρίου 1919 ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὀρίζεται δι' ἐκάστην τούτων εἰς 0,35 τοῖς 0) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως εἰς ἐργάτας ἀνήκοντας εἰς τὸ Καπνεργοστάσιον εἰς δ αὐτὴ ἐδραύει.

Τὸ καταβλητέον εἰς ἐκάστην ἐπιτροπὴν ποσὸν διανέμεται κατ' ἰσομοίριαν μεταξὺ τῶν πέντε μελῶν αὐτῆς.

Εἰς τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Καπνεργοστασίου Ἀθηνῶν παρέχεται ἀποζημιώσις ἴση πρὸς 1) 2) τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Καπνεργοστασίου, εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς τῶν ἐπιτροπῶν τῶν λοιπῶν Καπνεργοστασίων ἴση πρὸς 1) 4) τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Διευθυντοῦ.

Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται καταβάλλονται διὰ χρηματικῶν ἐντάλματων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, βάσει καταστάσεων συντασσόμενων παρὰ τῶν Διευθυντῶν τῶν Καπνεργοστασίων.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήραις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1920.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Δ Γ Α

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ν. Καλογερόπουλος

Ἐπὶ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας

Π. Μαυρομιχάλης

(7)

Περί αποδοχής της παραίτησεως των Μαρίας συζύγου 'Αλεξ. Καραπάνου κλπ. της μερίδος αυτήν ἀπ' ἐνός μεταλλείου λευκολίθου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν τέως δήμων Ἐρμιόνης καὶ Κρανιδίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 38 καὶ 39 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 (περὶ μεταλλείων), καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 2149 τοῦ 1920, καὶ τὴν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. αἴτησιν τῶν Μαρίας συζύγου 'Αλεξ. Καραπάνου καὶ Μαρίας συζύγου Κ. Σκουμπούρη, προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἀποδεχόμεθα α') τὴν ὑπὸ τῆς Μαρίας συζύγου 'Αλεξ. Καραπάνου ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν ἀπὸ τῆς περιελοῦσης αὐτῆς μερίδος ὡς κληρονόμου κατὰ τὸ τρίτον ἐξ ἀδιαθέτου τοῦ Γεωρ. Δ. Βούλγαρη ἀπ' ἐνός μεταλλείου λευκολίθου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν τέως δήμων Ἐρμιόνης καὶ Κρανιδίου, ἐκτάσεως στρεμμάτων 6382 καὶ τετρ. μέτρων 985, καταχωρηθέντος ὑπ' αἵξοντα ἀριθμὸν 49 τοῦ κατὰ τὸ 1916 δημοσιευθέντος πίνακος τῶν παραχωρηθέντων μεταλλείων τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. Ἡ παραίτησις αὕτη ἰσχύει ἀναδρομικῶς ὡς πρὸς τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ στρεμματικοῦ φόρου ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1913, ὅποτε τὸ μεταλλεῖον ἐπαύσατο ἐργαζόμενον. Μετὰ τὴν παραίτησιν ταύτην τὸ μεταλλεῖον τοῦτο περὶέρχεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν Μαρίαν σύζυγον Κωνσταντ. Σκουμπούρη, ἀπ' ἐνός ἐξ ἀδιαθέτου καὶ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμου κατὰ τὸ 1/3 τοῦ ἀρχικοῦ παραχωρησιούχου Γ. Δ. Βούλγαρη, καὶ ἀπ' ἑτέρου ὡς ἐκ διαθήκης κληρονόμου τῆς κατὰ τὸ 1/3 συγκληρονόμου τοῦ αὐτοῦ παραχωρησιούχου Σταματίνου Νικολοσαύλου καὶ ἐκ προσαυξήσεως τῆς μερίδος τῆς Μαρίας Καραπάνου.

β') Τὴν ὑπὸ τῆς Μαρίας Κων. Σκουμπούρη, ὡς ἰδιοκτητριάς τοῦ ἄνω μεταλλείου δηλωθεῖσαν μερικτὴν παραίτησιν τοῦ χώρου τοῦ μεταλλείου τούτου, ὃν περιορίζει συμφώνως πρὸς τὸ συνοβληθέν ἀπὸ 10 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. διάγραμμα τοῦ ἐργοδηγοῦ Α. Σταϊγγάουερ ὑπὸ τὰ ἐξῆς ὄρια: Πρὸς δυσμὰς εὐθεῖα ἐνοῦσα τὰ σημεῖα 1) τεχνικὸν σημεῖον Α ἐπὶ τῶν ὀρίων τῶν δήμων Ἐρμιόνης καὶ Κρανιδίου, ἀπέχον 1594 μ. καὶ 18)00 ἀπὸ τῆς θέσεως Πικαίρι καὶ 1145 μ. 84)00 ἀπὸ τοῦ φρέατος Δισκούρη, καὶ 2) τεχν. σημεῖον Β ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὀρίων τῶν δήμων Ἐρμιόνης καὶ Κρανιδίου, κείμενον καὶ ἀπέχον 700 μέτρα ἀπὸ τοῦ ὡς ἄνω καθοριζομένου σημείου Α καὶ 1400 μέτρα ἀπὸ τῆς θέσεως Πικαίρι. Πρὸς βορρᾶν τεθλασμένη ἐνοῦσα τὰ σημεῖα 1) τὸ ὡς ἄνω τεχν. σημεῖον Β, 2) τεχν. σημεῖον Γ ἐπὶ τῆς κορυφογραμμῆς Ἀγ. Δημητρίου ἀπέχον 641 μ. καὶ 30)00 ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου σημείου Β καὶ 992 μ. 78)00 ἀπὸ τῆς θέσεως Πικαίρι, 3) θέσις Πικαίρι, καὶ 4) τεχν. σημεῖον Ε, ἀπέχον 1033 μέτρ. καὶ 69)00 ἀπὸ τῆς θέσεως Πικαίρι καὶ 800 μ. ἀπὸ σημείου καθοριζομένου κατωτέρω. Πρὸς μεσημβρίαν τεθλασμένη ἐνοῦσα τὰ σημεῖα 1) τὸ ὡς ἄνω τεχν. σημεῖον Α, 2) φρέαρ Δισκούρη, 3) τεχν. σημεῖον Η, ἀπέχον 877 μ. 58)00 ἀπὸ τῆς θέσεως Πικαίρι καὶ 637 μ. 65)00 ἀπὸ τοῦ φρέατος Δισκούρη, καὶ 4) τεχν. σημεῖον Ζ ἀπέχον 1279 μ. 83)00 ἀπὸ τῆς θέσεως Πικαίρι καὶ 705 μ. 85)00 ἀπὸ τοῦ ἄνω τεχν. σημείου Η. Πρὸς ἀνατολὰς εὐθεῖα ἐνοῦσα τὰ τεχνικὰ σημεῖα Ε καὶ Ζ, ὡς ἄνω καθορίζεται.

Ἡ ἑκτασις τοῦ ἐντός τῆς ἀνωτέρω περιμέτρου περιλαμβανομένου γώρου εἶνε στρέμματα 2436,590 καὶ 31)100 τετρ. μέτρα κατὰ τὴν γενομένην ἐξέλεξις ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ μεταλλείων.

Ἡ παραίτησις ἀπὸ τοῦ ἐκτός τῆς ἄνω περιμέτρου ἀπομεινοντος γώρου, ἀνεργαμένου εἰς 3946 στρέμματα καὶ 394 69)100 τετρ. μέτρα ἀνατρέχει ὡς πρὸς τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ στρεμματικοῦ φόρου μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1913, ὅποτε τὸ μεταλλεῖον ἐπαύσατο ἐργαζόμενον.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ταυτοῖσιν τῆς 2 Δεκεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασίλισσα

Ο Λ Γ Α

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Ν. Καλογερόπουλος

Π. Μαυρομιχάλης

(8)

Περί ἐγκρίσεως τῆς ονομολογηθείσης μεταβιβάσεως πρὸς τὸν Ἡλ. Α. Κατῆν παρὰ τοῦ Ἰω. ἱερέως Ἀθ. Γαλάνη τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ μερίδος μεταλλείου χρωμίου κειμένου ἐν θέσει Κλέριζα τοῦ χωρίου Πεισιῶνος τῆς Εὐβοίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 (περὶ μεταλλείων) καὶ τὰς ἀπὸ 31 Αὐγούστου καὶ 9 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., αἰτήσεις τοῦ Ἡλία Α. Κατῆν κατοικοῦ Χαλκίδος, προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἐγκρίνομεν τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 28478 τῆς 28 Αὐγούστου ἐ. ἔ. συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Χαλκίδος Τριαντ. Ἀκριώτου ονομολογηθεῖσαν μεταβίβασιν πρὸς τὸν Ἡλίαν Α. Κατῆν παρὰ τοῦ Ἰωάννου ἱερέως Ἀθ. Γαλάνη τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν ὡς κληρονόμου τοῦ Ἀθ. Γαλάνη μερίδος μεταλλείου χρωμίου, κειμένου ἐν τῇ θέσει Κλέριζα κλπ. τοῦ χωρίου Πεισιῶνος τοῦ νομοῦ Εὐβοίας, ἐκτάσεως στρεμμάτων 120 καὶ μ. τετραγ. 105, παραχωρηθέντος ἀρχικῶς διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1871 Β. διατάγματος εἰς τοὺς Νικ. Γ. Καφετζόγλου, Δήμον Κατσόν, Κυρ. Τζαφέρην καὶ Ἀθ. Γαλάνην καὶ κατακεχωρημένον ὑπ' αἵξοντα ἀριθμὸν 54 εἰς τὸν πίνακα τῶν παραχωρήσεων τοῦ νομοῦ Εὐβοίας.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ταυτοῖσιν τῆς 2 Δεκεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασίλισσα

Ο Λ Γ Α

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Ν. Καλογερόπουλος

Π. Μαυρομιχάλης

(9)

Περί ἀποδοχῆς παραίτησεως τοῦ Ἡλία Τομπροπούλου ἀπὸ τοῦ εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς Κ. Χὸν καὶ Γ. Φωτίδαν παραχωρηθέντος μεταλλείου σιδήρου καὶ λευκολίθου ἐν τῷ δήμῳ Σκύρου-Καρυστίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 39 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' (περὶ μεταλλείων), 10 τοῦ νόμου 2149 (1920), τὴν ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1920 αἴτησιν τοῦ Ἡλία Τομπροπούλου, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 428 τῆς 20 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἔγγραφο τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων Δ' περιφέρειας, προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἀποδεχόμεθα τὴν ὑπὸ τοῦ Ἡλία Τομπροπούλου ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν ἀπὸ τοῦ εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς Κ. Χὸν καὶ Γ. Φωτίδαν, διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1907 Β. διατάγματος παρα-

χωρηθέντος μεταλλείου σιδήρου και λευκολίθου, έκτάσεως στρεμμάτων 22974 και μ. τετρ. 375, κειμένου ἐν τῷ δήμῳ Σκόρου τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας τοῦ νομοῦ Εὐβοίας και ἐγγεγραμμένου ὑπ' ἀξ. ἀριθ. 177 ἐν τῷ πίνακι παραχωρήσεων τοῦ νομοῦ τούτου. Ἡ παραιτήσις αὕτη, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ παραιτουμένου ἀπὸ τῶν ὀφειλομένων τυχόν φόρων, ἰσχύει ἀναδρομικῶς μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1908. Μετὰ τὴν παραίτησιν ταύτην και τὰς προηγηθείσας μεταβολὰς τὸ μεταλλεῖον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν Γ. Φωτίδαν και τὴν Κοραλλίαν χήραν Σ. Ραφαήλ κατὰ τὸ ἤμισυ ἐξ ἀδιαίρετου εἰς ἕκαστον.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος δημοσίευσίς και ἐκτέλεσις.

Ἐν Ταυτοῖω τῇ 2 Δεκεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Ν. Καλογερόπουλος

Π. Μαυρομιχάλης

(10)

Περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς Κωνσ. Π. Σάβρον και Γ. Δ. Τζοβάνην δικαιώματος διηγεκοῦς κυριότητος και μεταλλεύσεως μεταλλευμάτων ἐπὶ χώρον κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Κοσμά τέως δήμου Σελινούντος τῆς Κυνοουρίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 20 και 21 τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' (περὶ μεταλλείων), τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 186 και τὰς ὑπ' ἀριθ. 42 τοῦ 1915 και 80 τοῦ 1920 ἀποφάσεις τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας και τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν και διατάσσομεν

Παραχωροῦμεν δικαίωμα διηγεκοῦς κυριότητος και μεταλλεύσεως σιδήρου, μαγγανίου και λοιπῶν μεταλλευμάτων, πλὴν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' και λοιπῶν εἰδικῶν νόμων ἐξαιρουμένων, εἰς τοὺς Κωνσταντῖνον Π. Σάβρον, ἀξιωματικόν, γάτοικον Ἀθηνῶν, και Γεώργιον Δ. Τζοβάνην, ξυλουργόν, κάτοικον Λεωνιδίου, ἐξ ἡμισείας ἐκάστω, ἐπὶ χώρου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Κοσμά, τέως δήμου Σελινούντος, τῆς ἐπαρχίας Κυνοουρίας, τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, έκτάσεως στρεμμάτων 5413, ὀριζομένου γύρωθεν ὡς ἐξῆς: Πρὸς βορρᾶν και πρὸς δυσμὰς με τεθλασμένην γραμμὴν ἐνοῦσαν τὰς θέσεις 1) Πλάτανοι ἐπὶ δημοσίῳ δρόμῳ, 2) Γρηὰ Τσογγα, 3) Σκαλίτσα (Πουρναροῦ), πρὸς ἀνατολὰς με εὐθείαν ἀπὸ Σκαλίτσα Πουρναροῦ εἰς τεχν. σημ. Θ εὐρισκόμενον ἐπὶ τῆς συναντήσεως τῆς εὐθείας ἀπὸ Φυλάτικα εἰς χωράφια Περᾶκη (πρώην Μπουζιανῶν και Λουκαίων) μετὰ τῆς εὐθείας ἀπὸ Γεροντάκη εἰς κορυφὴν ὄρους Πουρναροῦ, νοτιοδυτικῶς με τεθλασμένην ἐνοῦσαν τὰς θέσεις 1) τεχν. σημείον Θ, 2) χωράφια Περᾶκη (ἢ Μπουζιανῶν και Λουκαίων), 3) Μπήλη Λάκκια (πλησίον και ΒΑ. πρὸς Ἡλ. Κοσμά), και 4) Πλάτανοι ἐπὶ δημοσίῳ δρόμῳ.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσίς και ἐκτέλεσις.

Ἐν Ταυτοῖω τῇ 26 Νοεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Ν. Καλογερόπουλος

Π. Μαυρομιχάλης

(11)

Περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεως τῶν Δημ. Φ. Καλόπαιδος και Κατίνας θυγατρὸς Φ. Καλόπαιδος ἀπὸ τοῦ εἰς τὸν ἀποβιώσαντα πατέρα των διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1907 Β. διατάγματος παραχωρηθέντος ὄρυχειοῦ λευκολίθου ἐν τῇ τέως δήμῳ Ἀκραιφνίου τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 39 τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' (περὶ μεταλλείων) και 10 τοῦ νόμου 2149, τὴν ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. αἴτησιν τῶν Δημητρίου και Κατίνας Φιλ. Καλόπαιδος, και τὸ ὑπ' ἀριθ. 1144 τῆς 14 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἔγγραφον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Μεταλλείων Α' περιφέρειας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας και τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν και διατάσσομεν

Ἀποδεχόμεθα τὴν ἐκ μέρους τῶν Δημητρίου Φιλ. Καλόπαιδος και Κατίνας θυγατρὸς Φιλ. Καλόπαιδος ὑποβληθείσαν παραίτησιν ἀπὸ τοῦ εἰς τὸν ἀποβιώσαντα πατέρα των διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1907 Β. διατάγματος παραχωρηθέντος ὄρυχειοῦ λευκολίθου ἐν τῇ τέως δήμῳ Ἀκραιφνίου τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, έκτάσεως στρεμμάτων 5784 και ἐγγεγραμμένου εἰς τοὺς πίνακας παραχωρήσεων τοῦ νομοῦ τούτου ὑπ' ἀξ. ἀριθ. 111.

Ἡ παραιτήσις αὕτη, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς καθυστερουμένους τυχόν στρεμματικούς φόρους, ἰσχύει ἀναδρομικῶς μέχρι τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ρηθέντος διατάγματος τῆς παραχωρήσεως.

Μετὰ τὴν παραίτησιν ταύτην οὐδεὶς ἰδιώτης ἀπομένει κύριος τοῦ ὄρυχειοῦ.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσίς και ἐκτέλεσις.

Ἐν Ταυτοῖω τῇ 26 Νοεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Ν. Καλογερόπουλος

Π. Μαυρομιχάλης

(12)

Περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς Πηνελόπην, Φωφῶ και Ὀλγαν Γ. Γιατροῦ κλπ. δικαιώματος διηγεκοῦς κυριότητος και μεταλλεύσεως μεταλλευμάτων ἐπὶ χώρον κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Τσιτάλια τέως δήμου Λιμναίων τῆς Κυνοουρίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 20 και 21 τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' (περὶ μεταλλείων), 17 τοῦ νόμου 186, και τὰς ὑπ' ἀριθ. 102 τοῦ 1915 και 80 τοῦ 1920 ἀποφάσεις τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας και τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν και διατάσσομεν

Παραχωροῦμεν τὸ δικαίωμα διηγεκοῦς κυριότητος και μεταλλεύσεως γαλκοῦ, ἀργυροῦχοῦ μολύβδου και λοιπῶν μεταλλευμάτων, πλὴν τῶν ἐξαιρουμένων τῆς παραχωρήσεως δυνάμει τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' και λοιπῶν εἰδικῶν νόμων, εἰς τοὺς: 1) Πηνελόπην, Φωφῶ και Ὀλγαν Γ. Γιατροῦ, οἰκοδεσποίνης, κατοίκους Ἀθηνῶν, κατὰ 40/100, ἀπὸ κοινοῦ, 2) Κωνσταντῖνον Κουμουνοῦδρον, ὑποστράτηγον, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατὰ 10/100, 4) Γεώργιον Πολυγένην, κτηματίαν, κάτοικον ἐπίσης, κατὰ 22/100, και 4) Νικόλαον Παναγιωτάκη, κτηματίαν, κάτοικον ὠσαύτως, κατὰ 28/100, ἐπὶ χώρου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Τσιτάλια, τέως δήμου Λιμναίων και Σελινούντος, τῆς ἐπαρχίας Κυνοουρίας, τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, έκτάσεως στρεμμάτων 3977 και 800 τετρ. μέτρων, ὀριζομένου γύρωθεν διὰ τῶν ἐξῆς σημείων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1920 συστατιστικοῦ σχεδιογράμματος τοῦ

συνεργείου Τεχνικόν σημεῖον Θ (ἐπὶ τῆς τομῆς τῆς εὐθείας ἀπὸ θέσεως Σταυρὸς εἰς λόφον Ράφτη καὶ τῆς προστάσεως τῆς εὐθείας ἀπὸ τῆς θέσεως Σπηλιὰ Πυλῆρη εἰς χωρίον Τσιτάλια), χωρίον Τσιτάλια καὶ Πύργος.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ταυτοῖς τῇ 26 Νοεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. Καλογερόπουλος

Ἐπὶ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας
Π. Μαυρομιχάλης

(13)

Περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς Ν. Σιρᾶιον κλπ. δικαιώματος διηγεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως μεταλλευμάτων, ἐπὶ χώρου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητος Μαρίου-Πελαγῶν τῆς Κυνουρίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' τοῦ 1910 (περὶ μεταλλείων), 17 τοῦ νόμου 186 καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 65 τοῦ 1915 καὶ 80 τοῦ 1920 ἀποφάσεις τοῦ κατὰ τὸν νόμον αὐτὸν Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Παραχωροῦμεν δικαίωμα διηγεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως χαλκοῦ, σιδήρου καὶ λοιπῶν μεταλλευμάτων, πλὴν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' καὶ ἄλλων εἰδικῶν νόμων ἐξαιρουμένων τῆς παραχωρήσεως, εἰς τοὺς: 1) Νικόλαον Στράτον, δικηγόρον, κατὰ 12/100, 2) Κωνσταντῖνον Κουμουνοῦδρον, ὑποστράτηγον, Σπύρον Κουμουνοῦδρον, πολιτευτὴν, καὶ Ὀλγαν Ἐμπειρικοῦ, οἰκοδόστειον, κατὰ 10/100, ἀπὸ κοινοῦ, 3) Γεώργιον Πολυγένην, κτηματίαν, κατὰ 22/100, 4) Θεόδωρον Μπουρζουκίδην, κτηματίαν, κατὰ 20/100, 5) Ζωὴν Κοκκάδη, οἰκοδόστειον, κατὰ 12/100, καὶ 6) Δημήτριον Ζωγράφον, κτηματίαν, Εὐγενίαν καὶ Οὐρανίαν Α. Ζωγράφου, οἰκοδόστειον, ἀπὸ κοινοῦ, κατὰ 24/100, ἀπαντας κατοίκους Ἀθηνῶν, ἐπὶ χώρου κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Μαρίου-Πελαγῶν, τῶς δήμου Μαρίου, τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, ἐκτάσεως στρεμμάτων 10,000, ἀνεπαγγέλτους γύρωθεν μετὰ λόφον Προφήτου Ἡλία Ράφτη, μετὰ λόφον Μοικέλι, μετὰ τεχνικὸν σημεῖον Ε (ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀπὸ θέσεως Παναρίτη εἰς τὴν Πηγὴν Νεραϊδόβρυση καὶ εἰς ἀπόστασιν χιλίων μέτρων ἀπὸ τῆς πηγῆς ταύτης), Πηγὴ Νεραϊδόβρυση καὶ ἄρχικόν σημεῖον Προφήτου Ἡλία Ράφτη.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ταυτοῖς τῇ 26 Νοεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. Καλογερόπουλος

Ἐπὶ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας
Π. Μαυρομιχάλης

(14)

Περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς Κωνσταντῖνον κλπ. δικαιώματος διηγεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως μεταλλευμάτων ἐπὶ χώρου κειμένου ἐν τῇ νήσῳ Ἄτοκος τῆς ἐπαρχίας Ἰθάκης τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' (περὶ μεταλλείων), 17 τοῦ 186 καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 54 τοῦ 1918 καὶ 79 τοῦ 1920 ἀποφάσεις τοῦ κατὰ τὸν νόμον αὐτὸν Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου, δόδος Καποδιστριαίου 32,

Παραχωροῦμεν δικαίωμα διηγεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως σιδήρου, μαγγανίου καὶ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' ἐπιτρεπομένων μεταλλευμάτων, εἰς τοὺς: 1) Κωνσταντῖνον Δικμαντόπουλον, δικηγόρον, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατὰ 1)3, 2) Κωνσταντῖνον Α. Κοσμῆν, Ἀγγελον Π. Κοσμῆν, Γρίκην Π. Κοσμῆν καὶ Βασίλειον Γιαννούλην, ἐμπόρους, κατοίκους Ἀθηνῶν, κατὰ 1)3 ἀπὸ κοινοῦ, καὶ 3) εἰς τὸν Ἰωάννην Ἰω. Μειμάρη, κτηματίαν, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατὰ τὸ ἔσπερον 1)3, ἐπὶ χώρου κειμένου ἐν τῇ νήσῳ Ἄτοκος, τῆς ἐπαρχίας Ἰθάκης τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας, περιλαμβάνοντος ὁλόκληρον τὴν νήσον ταύτην, ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ 5.000 στρεμμάτων καὶ ὀριζομένου περικυβερθῆν ὑπὸ θαλάσσης.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ταυτοῖς τῇ 26 Νοεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. Καλογερόπουλος

Ἐπὶ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας
Π. Μαυρομιχάλης

(15)

Περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς Ν. Σιρᾶιον κλπ. δικαιώματος διηγεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως μεταλλευμάτων, ἐπὶ χώρου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Πραστός, τῶς δήμου Βρασιῶν τῆς Κυνουρίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' (περὶ μεταλλείων), 17 τοῦ νόμου 186, καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 84 τοῦ 1915 καὶ 80 τοῦ 1920 ἀποφάσεις τοῦ κατὰ τὸν νόμον αὐτὸν Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Παραχωροῦμεν δικαίωμα διηγεκοῦς κυριότητος καὶ μεταλλεύσεως σιδήρου, ἀργυροῦ καὶ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' ἐπιτρεπομένων μεταλλευμάτων εἰς τοὺς: 1) Νικόλαον Στράτον, δικηγόρον, κατὰ 12/100, 2) Κωνσταντῖνον Κουμουνοῦδρον, ὑποστράτηγον, Σπύρον Κουμουνοῦδρον, πολιτευτὴν, καὶ Ὀλγαν Ἐμπειρικοῦ, οἰκοδόστειον, κατὰ 10/100, ἀπὸ κοινοῦ, 3) Δημήτριον, Εὐγενίαν καὶ Οὐρανίαν Ζωγράφου, ἀνεπαγγέλτους, κατοίκους Ἀθηνῶν, κατὰ 24/100, ἀπὸ κοινοῦ, 4) Γεώργιον Πολυγένην, κτηματίαν, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατὰ 22/100, 5) Ζωὴν Κοκκάδη, ἀνεπαγγέλτον, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατὰ 12/100, καὶ 6) Θεόδωρον Μπουρζουκίδην, κτηματίαν, κάτοικον ἐπίσης, κατὰ 20/100, ἐπὶ χώρου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Πραστός, τῶς δήμου Βρασιῶν τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, ἐκτάσεως στρεμμάτων 9997, ὀριζομένου γύρωθεν: πρὸς βορρᾶν, ὑπὸ εὐθείας ἀπὸ σημείου Θ (ἐπὶ τῆς εὐθείας θέσεως Καλίτσα-κορυφῆ Τζήλου καὶ εἰς ἀπόστασιν 160 μέτρων ἀπὸ τῆς Καλίτσας) εἰς σημείον Ζ (ἐπὶ τῆς εὐθείας Μονῆ Ὀρθοκωστᾶς-χωρίον Πραστός, ἀπέχον 3020 μ. ἀπὸ Πραστός), πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τεθλασμένης ἀπὸ κορυφῆς Ὠρίωνος εἰς θέσιν Καλίτσα καὶ σημείον Θ, πρὸς νότον ὑπὸ εὐθείας ἀπὸ χωρίου Πραστός εἰς κορυφὴν Ὠρίωνος (φρούριον Ἐνετικόν), πρὸς δυσμὰς ἀπὸ σημείου Ζ εἰς χωρίον Πραστός.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ταυτοῖς τῇ 26 Νοεμβρίου 1920.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλομήτωρ Ἀντιβασιλίσα

Ο Λ Γ Α

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. Καλογερόπουλος

Ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας
Π. Μαυρομιχάλης